

Opvolging verzekerd

Klucht in vier bedrijven

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OPVOLGING VERZEKERD** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ma; leidster van het familiehotel

Sandra; haar oudste dochter

Evelien; haar jongste dochter

Gaste A; beslist geen dame

Gaste B; haar evenknie

Mw. Man; niet volledig toerekeningsvatbaar

Adèle; butler volgens het boekje

Femke; geluiddicht

Schilder; bezitter volkswagenbusje met stretcher

DECOR:

Het stuk speelt in de ontvangsthall van een klein familiehotel. In de achterwand, iets links uit het midden, een open doorgang. Links gaat deze naar privé, rechts naar het hotelgedeelte. In de tekst wordt dit aangegeven met "op door midden links" of "op door midden rechts". Aan de linkse korte zijde, altijd vanuit de zaal gezien, is zo ver mogelijk naar achteren een open doorgang, die naar buiten voert, met gordijn links en rechts. Tegen de achterwand, overwegend rechts, een balie waar de gasten worden ingeschreven. De balie heeft van voren een opstand en men kan er zowel van links als van rechts achter komen. Op de balie staat een telefoon en een houdertje met reclamefolders. Achter de balie tegen de wand een sleutelbord, met plaats voor ca. 25 sleutels. De meeste sleutels hangen er echter niet aan, omdat het hotel volbezet is. Naast het sleutelbord een open kast voor de post van de gasten, eveneens ca. 25 vakken. In ongeveer een kwart daarvan zitten brieven. Deze moeten na ieder bedrijf verstoken worden, zodat men niet steeds hetzelfde beeld ziet. Links voor op de bühne een driezitsbank, rechts voor twee fauteuils met bijpassend tafeltje. Midden op de bühne een laag tafeltje met een poef. Linker achterwand wordt in beslag genomen door een groot schilderij, a la gobelin. De hele hal heeft onderlangs een plint (*lambrizing*) die door de schilder gelakt wordt, elk bedrijf op een ander gedeelte, dit staat in de tekst aangegeven. Verder dient de ruimte aangekleed te worden als een echte hotelhal, aangenaam warm, en vooral ook chic. Indien technisch mogelijk kunnen het aankomen en wegrijden van de taxi, het slaan van autodeuren en het regelmatig open en dichtschuiven van de deur van het volkswagenbusje hoorbaar gemaakt worden. Femke: elke leeftijd tot 35 jaar kan.

EERSTE BEDRIJF

Van de zaal uit gezien is de schilder links voor bezig met het lakken van de plint. Altijd gekleed in schildersoverall, in achterbroekzak smerige lap, die er half uithangt. Kijkt en luistert meer dan dat hij werkt. Geeft met gezichtsuitdrukking en houding, daar waar de tekst er om vraagt, woordloos commentaar, heeft petje op, in eerste instantie gewoon met de klep naar voren. Ma doende achter de balie. Evelien zit op leuning van een der fauteuils bij zijte rechts, Sandra zit op poef.

Sandra: ...met geen woord over gesproken, dat hebt u er zelf van gemaakt.

Ma: Zeg zeg.

Evelien: Nee ma, dat is waar. Altijd als iets ter sprake komt dat u niet bevalt, rangeert u ons op 'n zijspoor.

Ma: Eerstens weet ik 't beste wat goed voor jullie is en tweedens, jullie hebben toch alles wat je hartje begeert.

Sandra: Alles? Ik mag er niet aan denken hoe u zou reageren als wij eens met 'n vrijer op huis aan zouden komen.

Ma (*verachtelijk*): Manskerels!?!?

Evelien (*droog*): Weet u ma, dat zijn wezens die ook rechtop lopen, net als wij, maar hier (*met grijphand ter hoogte van haar linker bovenarm*) hebben ze van die bobbel en naar wat ik me heb laten vertellen zijn ze op sommige plaatsen ook heel anders in elkaar gefabriekeerd dan wij.

Ma: Ach zo? En door wie heb jij je vanalles in je oor laten smoezen?

Sandra: Ziet u nu wel dat u fout bezig bent. Tv kijken mogen we amper, geïllustreerde bladen zijn er niet, daarvan komen jonge meisjes op kwalijke gedachten, en u vertelt ons niets.

Evelien: Afgezien dan van wat onnozele smoesjes.

Ma: Ik heb jullie anders nog nooit iets wijsgemaakt.

Evelien: Ma, alsjeblieft! Eerst was het de paashaas die de eitjes bracht. Gelogen! Dan sinterklaas, die de cadeautjes bracht. Gelogen! En ik mag 't pleuris krijgen als het waar is dat de kindjes door de ooievaar gebracht worden.

Sandra: Geloof 't maar niet. En omdat ma altijd zo afgeeft op mannen, ga ik haast vermoeden dat die er iets mee te maken hebben.

Ma: Als jullie maar niet het lef hebben om met een van die doerakkers te komen aanzetten. De beste van dat geteisem kun je nog niet vertrouwen, dat hebben jullie wel met je eigen pa ondervonden.

Sandra: Kom nou ma, we hebben pa toch amper gekend.

Ma: Logisch! 'n Smeerlap was 't! (*wijst*) Zulke wichtjes waren jullie nog toen hij er met die ander vandoor ging... (*verachtelijk*) Vertel mij wat

over het manvolk!

Sandra: En omdat u toevallig pech hebt gehad moeten wij nu... (*zoemer gaat, af midden rechts*) Ja ja, ik kom al. 't Is ook iedere morgen hetzelfde.

Ma: Ik heb ondertussen wel geleerd dat het leven geen lolletje is.

Evelien (*staat op*): Ma, weet u wat voor 'n dag het vandaag is? Het is maandagmorgen en het regent pijpenstelen en als ik die twee bij elkaar tel krijg ik als uitkomst 'n snerthumeur. Ma: En als ik aan onze gasten denk en op de menukaart kijk, krijg ik als uitkomst dat jij onmiddellijk naar Geerlings moet.

Evelien: In dāt weer? Het giet!

Ma: We zullen toch bloemkool moeten hebben... neem je maar de paraplu mee.

Evelien: Ik kan niet met vijf zes bloemkolen sjouwen en dan ook nog 'n paraplu vasthouden.

Schilder: Eh, mevrouw, niet dat ik me ergens mee bemoeien wil, maar ik wil best wel even naar de groenteboer met uw dochter. Weet u, ik heb 'n volkswagenbusje met stretcher.

Evelien (*af midden links*): Hoi hoi, ga ik vlug even m'n jas halen.

Ma: Zeg schilder, ik zou blij zijn als u ook eens zo vlug was met uw werk.

Schilder: Maar mevrouw, ik ben toch bijna klaar. Alleen nog maar 'n beetje aflakken.

Ma: 't Is puur overlast en ik moet aan de gasten denken.

Schilder: Die zijn hier toch alleen maar even als ze aankomen en weer vertrekken, dat weet u net zo goed als ik.

Ma: En nóg iets. Als u in 't vervolg op vrijdagmiddag afnokt, ruim dan alsjeblieft ook 't materiaal op. Dat hoeft hier niet het hele weekend te kijk te staan.

Schilder (*binnensmonds*): Nou zeg, de week begint al weer goed.

Evelien (*op in regenjas, richting doorgang links, af*): Zo schilder, als u dan zo vriendelijk wilt zijn...

Schilder (*mee af*): Ja, laten we maar gaan. Ik weet waar 't gezelliger is.

Sandra (*op midden, van rechts, met kop koffie en krant, installeert zich op poef bij middelste tafel*): Het régent zeg ik u! Met emmers valt het uit de hemel.

Ma: Het is anders hoognodig, want alles staat uit te drogen.

Sandra: Kan best, maar het is geen weer om gasten te hebben. Je voelt het meteen aan ze. Ik was zo net even in de keuken, maar 'n geroezemoes dat uit de eetzaal kwam!

Ma: Maar dāt kan ook een andere oorzaak hebben. Toen Sjaak en Mieke vanmorgen kwamen hadden ze het over een inbraak die gisteren ergens hier in de buurt gepleegd zou zijn.

Sandra: Gisteren? Op zondag? Ga weg. En waar dan?

Ma: Geen idee. Op de vroege morgen heb ik wel wat anders aan m'n hoofd. Maar ze hadden het er nogal druk mee en dan zullen de gasten het ondertussen ook wel weten.

Sandra (*bladert in krant van achter naar voren*): Nou ja... maar eh, komen er nog nieuwe vandaag?

Ma (*kijkt vluchtig in gastenboek*): Twee dames, aankomst voormiddag staat hier... (*leest*) o ja, en dan ook nog een zekere mevrouw Man... aan de geboortedatum te zien een oud besje.

Sandra: En zitten we dan helemaal vol?

Ma: Nee nee, vanmiddag vertrekken er ook alweer 'n paar.

Sandra: Ik ben in elk geval blij dat die rare kwibus van gisteren niet gebleven is.

Ma: Welke kwibus?

Sandra (*staat op*): Gistermorgen stond hier opeens een vreemde kerel voor me. U was net naar de dienst, dus het zal zowat twintig na tienen geweest zijn. Als u die gezien had! Zo'n echt gangstertype... U niet hier, Evelien nergens te bekennen... ik zal u vertellen dat ik 'm stond te knippen.

Ma: O nee! En toen? Wat moest-ie?

Sandra: Of er nog 'n kamer vrij was. En moet u nagaan, hij had niet eens 'n koffer bij zich. En laat nu net op dat moment de zoemer gaan... En van de ene kant was ik blij dat ik er tussenuit kon, maar van de andere kant...

Ma: O nee! En toen heb je 'm hier alleen gelaten!

Sandra: Hooguit twee minuutjes. Maar toen ik terugkwam was hij alweer vertrokken.

Ma: Daar heb je 't al! En wat zijn we nu allemaal kwijt?

Sandra: Zover als ik kon nagaan missen we niets. Maar ik moet u vertellen dat ik me nochtans 'n beetje geschaamd heb.

Ma: Hoezo?

Sandra: De schilder had z'n spullen laten rondslingeren en die kerel stond midden in de troep... gewoon geen gezicht.

Ma: O ja, daar heb ik 't al met de schilder over gehad. Ik zei 't zo straks toch al: manskerels!

Sandra (*terug bij krant, op pagina zoekend*): Ja ja, ik weet 't onderhand al.

Ma: En als jullie eens wisten hoe blij ik ben dat de opvolging verzekerd is zonder dat er mansvolk aan te pas is gekomen...

Sandra: Hoe bedoelt u?

Ma: Jaren geleden was mijn moeder, jullie oma, blij als 'n kind toen ik er in toestemde het hotel van haar voort te zetten en nu ben ik net zo blij

dat jij en Evelien toegezegd hebben mij te willen opvolgen.

Sandra: Ach zo... Maar eh, staat ze er in? Ik heb zo net al eens gekeken, maar kon ze toch niet...

Ma: Jawel, ik heb ze gezien, maar ik stel me er niets van voor.

Sandra: O hier... full-time-kracht gevraagd in klein familiehotel op goede stand. CAO-loon, goede sociale voorzieningen... nou, 't staat er toch goed in zo en als...

Mw. Man (*krakkemikkerig oud mensje, op van doorgang links, hoedje op, handtasje onder de arm geklemd, blijft ook verder steeds zo opkomen*): Dag dag allemaal.

Ma (*op haar toe*): Hallo zeg. Als ik me niet vergis, mevrouw Man?

Mw. Man: Klopt niet.

Ma (*verwonderd*): U bent niet mevrouw Man? Maar eh, met wie heb ik dan..?

Mw. Man: "Oma" Man.

Ma: Oma?

Mw. Man: Niemand zegt mevrouw tegen me. En ik zie er toch zeker ook niet uit als 'n mevrouw. Of wel soms?

Ma: Toch wel. Maar als u liever hebt dat we u oma noemen... Maar eh, hebt u geen bagage bij u?

Mw. Man: Jawel, mijn koffer staat nog in 't portiek, waar de chauffeur 'm heeft neergezet. Was mij te zwaar.

Ma: Sandra, kijk je eens even? (*Sandra af, ma kijkt in boek, neemt sleutel van bord*) Kijkt u eens, kamer 103. Sandra zal u wel wegwijs maken. (*Sandra wacht al met koffer bij middendoorgang rechts*)

Mw. Man: Hoeft niet. Ik zoek 't me zelf wel. Het enige dat ik weten wil is, waar de eetzaal links is.

Ma: De eetzaal links?

Mw. Man: Niet dan? De eetzaal is toch zeker altijd links.

Ma (*kijkt niet-begrijpend naar Sandra, die schouders ophaalt*): Gaat u maar met Sandra mee, dan komt 't wel goed.

Mw. Man (*achter Sandra af*): O, dat weet ik wel zeker. Waar de eetzaal links is komt altijd alles goed.

Ma (*achter balie, bij telefoon, draait nummer. in zichzelf*): Kennelijk 'n beetje kortsluiting in de bovenkamer... (*wacht even*) Morgen Ingrid, met Rootveld. Kind luister, vanmiddag zou het wasgoed opgehaald worden, niet? Maar kun je dat verschuiven naar m'orgenmiddag... Ja... zeker, mij best. Tot morgen dan. Hoi.

Sandra (*opkomend*): Leuk omaatje, maar volgens mij tikt ze niet zuiver.

Ma: Och, zo'n oud mensje.

Sandra: Zeg ma, beseft u ook wel dat het na de volgende week met de grootste drukte gedaan zal zijn? Heel wat van onze gasten zijn immers

op die tentoonstelling afgekomen.

Ma: O ja, dat weet ik best... En ik heb me ook al afgevraagd waarom men voor zo iets uitgerekend deze plaats heeft gekozen.

Sandra: Omdat we hier toevallig over een gebouw beschikken dat zo is ingericht, dat het praktisch naadloos te beveiligen is. Dat heb ik tenminste in de krant gelezen.

Ma: Nou ja, wij pikken er in elk geval een graantje van mee.

Sandra: Toch moet u ook eens gaan kijken ma. Wat daar voor 'n juwelenpracht bij elkaar ligt, ongelooflijk! En 't pronkstuk is 'n diamant, zó groot ongeveer, *(geeft maat aan)* in de vorm van 'n grote pastille. *(zoemer gaat, Sandra komt al overeind)* Die is zó kostbaar, dat men nog niet eens precies weet...

Ma *(af midden rechts)*: Laat maar, ik denk wel dat ik weet wie... *(Sandra leest weer krant, Evelien op met schilder, die naar zijn werkhoeft gaat, heeft petje verkeerd op, klep in de nek, Evelien slaapwandelt als het ware, heeft regenjas slordig aan)*

Sandra: Waar kom jij vandaan?

Evelien *(toonloos)*: Bloemkool gehaald... met de schilder.

Sandra *(op haar toe, trekt regenjas recht en strijkt haar haar glad)*: Och ja, die hebben we immers... Maar zeg, hoe loop je er in godsnaam bij... en eh, waar zijn ze dan?

Evelien *(trekt traag haar jas uit, traag af, midden links)*: Wie?

Sandra: De bloemkolen.

Evelien *(af)*: Weet ik niet.

Sandra: Ja zeg, wat nu? *(tot schilder)* Bent u met haar mee geweest?

Schilder *(zet petje weer goed op, klep naar voren)*: Omdat het zo regent, begrijpt u. Ik heb namelijk een volkswagenbusje met stretcher.

Sandra: Oké, dan is toch alles geregeld naar ik mag aannemen?

Schilder: Ja weet u, toen we in 't busje stapten werd uw zus 'n beetje onwel. Ik denk eh, ik denk dat 't door de warmte kwam.

Sandra: Nou zeg, ik zou 't nu eerder fris willen noemen.

Schilder: Kan ook best ja. Dan is het van de kou gekomen.

Sandra: Oké, maar hoe is 't nu, heeft Evelien bloemkolen ja of nee?

Schilder: Zeker weten van niet. Geen bloemkolen.

Sandra: Dat is mooi! En we hebben bloemkool op 't menu staan!

Schilder: Weet ik, uw ma zei 't al... ik lust 'm zelf ook graag.

Sandra *(tobbend)*: Ik zal toch op de een of andere manier moeten zien dat we bloemkool krijgen.

Schilder: Ja kijk juffrouw, niet dat ik me wil opdringen, maar eh, zoals gezegd, ik heb 'n volkswagenbusje met stretcher en eh...

Sandra *(af midden links)*: Als u dat zou willen doen, graag! Wacht, haal ik vlug even m'n jas.

Schilder (*zet petje weer andersom op, in zichzelf*): Haast je maar langzaam m'n deerntje, m'n stretcher loopt niet weg.

Sandra (*op in regenjas, roept nog achter zich*): Evelien, ik ga wel even naar Geerlings. (*door linker doorgang af*) Wel schilder, zullen we dan maar even?

Schilder (*mee af*): Met alle plezier. (*Evelien op, ietwat verwezen, dat trekt langzaam bij, zet zich op poef, fatsoeneert krant, met de voorkant bovenop, inmiddels ma op van midden rechts, gaat achter balie*)

Ma: Aha, al terug? (*kijkt zoekend*) En, waar ben je ermee gebleven?

Evelien: Waarmee?

Ma: Met de bloemkolen natuurlijk.

Evelien: Welke bloem... ach zo... die heb ik eh... och ja, ik was al halfweg toen me te binnen schoot dat ik geen geld bij me had en toen ik daarvoor terugkwam is Sandra voor mij gegaan.

Ma: Ook weer met de schilder zeker. Als die in dat tempo blijft doorgaan kan hij hier de kerst nog meevieren.

Evelien: Ik heb me al afgevraagd waarom u hem hebt laten komen. Het is toch amper 'n jaar geleden dat hier alles gedaan is.

Ma: Weet ik. Maar hij is zichzelf komen opdringen. Hij moest en zou hier met alle geweld verven en behangen. En toen ik z'n prijs hoorde heb ik maar vlug ja gezegd. Vijfhonderd, alles inclusief.

Evelien: Dat kan toch niet. Verleden jaar hebt u voor hetzelfde werk dik tweeduizend betaald en 't was nog slecht gedaan ook.

Ma: Weet ik. Daarom heb ik z'n aanbod ook niet laten schieten. Maar hij verdient er niet het zout in de pap aan, want hij doet 't niet alleen voor niets, maar is ook nog zo vlug als dikke stront.

Evelien: Hebt u enig idee waar hij vandaan komt?

Ma: Niet 't geringste... Maar zeg, waarom ben jij opeens zo in die schilder geïnteresseerd?

Evelien (*ontzet, met vinger op kopregel krant*): O neee... 't zal niet waar zijn... oooo...

Ma (*gehaast naderbij, geschrokken*): Wat is? Wat heb je?

Evelien: Leest u dit eens.

Ma: Gossie, wat 'n letters! Eh, "diefstal Zuiderzon op klaarlichte dag". Nou en? Is dat soms 'n schip of zo?

Evelien: Ma, de Zuiderzon is de hoofdattractie van de tentoonstelling die hier gehouden wordt. (*wijst*) Kijk hier, de foto, dat is 'm.

Ma: Dáár hadden Sjaak en Mieke het zo straks dus over.

Evelien (*met vinger regels volgend*): Op zondagmorgen tien uur, direct na de opening van het tentoonstellingsgebouw, waarin een schat aan juwelen en diamanten te kijk ligt, heeft een naar schatting dertigjarige man kans gezien het stroomcircuit van de alarminstallatie ter

beveiliging van alle kostbaarheden, met als middelpunt de Zuiderzon, te onderbreken en zich van laatstgenoemde meester te maken. Korte tijd later echter kon de dader al, nog met de buit in z'n bezit, gearresteerd worden. De Zuiderzon, in 1853 in Brazilië gevonden, is een diamant van uiterst zuiver gehalte, die in de wereld z'n gelijke niet kent. Experts schatten.. *(inmiddels zijn via de doorgang links twee vrouwspersonen opgekomen met een koffer; geen echte dames, daarvoor zijn ze net iets te opzichtig gekleed, gedragen zich links, voelen zich duidelijk niet thuis op deze plaats, in het script worden ze gaste A en gaste B genoemd)*

Gaste A: Goedemorgen samen.

Ma *(vlug achter balie, om in 't boek te kijken)*: Aha, de dames van Bussel naar ik aanneem. *(op hen toe, geeft hand)* Mevrouw Rootveld. *(weer terug naar balie)* Evelien, neem jij de koffer even, ja. *(Evelien zet koffer bij middendoorgang en wacht)* U hebt 't niet al te best met 't weer getroffen, niet, maar voor morgen zijn alweer zonnige perioden voorspeld. *(kijkt in boek)* Eens kijken, u staat al ingeschreven... *(neemt sleutel van sleutelbord)* Kijkt u eens, u hebt kamer 117 en u boft, want ze ligt hier direct om de hoek. Evelien, ga je even voor? *(Evelien met gasten af, midden rechts, ma terug naar krant, bladert, leest dan uit advertentie)* Braadworst 6,98... rundergehakt 8,98 *(in verte starend)* zeg negen gulden, gedeeld door veertig balletjes... zeg ongeveer 22 cent... nee, is te duur... runderlapjes 12,98, prei 78 cent, komkommer 64 cent, dat is niet...

Evelien *(weer op)*: 'n Raar stel zeg. Mocht de koffer niet eens op de kamer zetten. En fooi, geen dubbeltje.

Ma: Had ik ook niet verwacht, want tot de betere klasse horen die zeker niet, dat zie je zo... Maar zeg, doe me er aan denken, morgen moeten we komkommer op 't menu zetten... maar vierenzestig in de reclame.

Evelien: Ajakkes, heb ik alvast geen honger.

Ma *(richting midden, vriendelijk)*: Jongedame, wat goed is voor de gasten is ook goed voor jou. Maar eh, ik ga nu naar de keuken, ruim jij ondertussen de boel hier 'n beetje aan de kant en dan wordt 't stilaan tijd om naar oma te gaan.

Evelien: Och ja, ik ben deze keer aan de beurt... lekker!

Ma: Ja, dat zal je wel bevallen. Wij hier met bergen werk zitten en jij mooi voor gezelschapsdame gaan spelen, niet?

Evelien: Luister ma, als 't echt niet kan, moeten we maar 'n keer overslaan en blijf ik wel hier.

Ma: Nee lieverd, dat kan niet. Oma rekent er vast op dat er iemand komt. Als jij eens ooit zo oud bent als oma zul je ook blij zijn met 'n beetje gezelschap.

Evelein: Ja ja, ik dacht alleen maar.

Ma: Maar je zou er wel voor kunnen zorgen rond 'n uur of tien
morgenvroeg weer terug te zijn. Daar zal oma beslist wel begrip voor
hebben, ze weet immers beter als geen ander wat op 'n plek als deze
in 't hoogseizoen gaande is. *(af)* En eh, laat nu je handjes nog maar
eventjes wapperen voordat je gaat. *(Evelien doende)*

Sandra *(op van links, gevolgd door schilder)*: Kus me, ik ben de
lentekoningin.

Evelien *(opgetogen op haar toe)*: En, hoe is de bloemkolentrip jóú
bevallen?

Sandra *(slaat arm om schouder Evelien, samen door midden af, links)*:
M'n lieve kind, wat we morgen te eten krijgen weet ik niet, maar wat ik
nu wel héél zeker weet is, dat niet alleen dat van de paashaas en St.
Nicolaas gelogen is...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto